

Գարելիանոյի գեղացին :

Այսոր Պարելիանոյի եկեղեցւոյն երեկոյեան հրեշտակի զանգակը զարկաւ, ոչխարները սկսան իրենց փարախը դառնալ, և հիւղերուն դռները գոցուեցան. և աշա այս միջոցին հայրերը իրենց աշխատութենէն դառնալով՝ տրղաքնին գրկերնին առած կը խաղցընէին, ինչուան որ երեկոյեան կերակուրը պատրաստուէր :

Դեղին պղտի տներէն մէկուն մէջ երկու գեռահասակ ամուսինք երեկոյեան սեղանի նստած, և կերակուրնին առջևնին՝ ամենելին բերաննին բան մը չէին դներ, և հարսին երեսն՝ ի վարյորդ արտասուաց կաթիլներ կը վազէին :

Ո՞արգարիտա, ըսաւ յանկարծ էրիկը, ձեռքէն բռնելով. Ո՞ւ որ դուն ասանկ լալու ըլլաս, ինչպէս կ'ուզես որ ես սիրտս ամուր բռնեմ:

— Իրաւ է, Պիետրոս, արցունքով պարտք վճարել ըլլար :

— Դիմացնիս ամբողջ դեռ ամիս մը կայ. ո՞գիտէ ինչպիսի բարեյաջող դէպք մը առջևնիս չելլայ: Ծա Նաբոլի խոռովութիւնն ալ դադրեցաւ. Ո՞ազանիէլ սպաննուեցաւ և իր կուսակիցները փախան. անշուշտ վաճառականութիւնը նորէն կը սկսի և մենք ալ ոչ խարներնուս բուրդը կրնանք ծախել:

Ո՞արգարիտա հանդարտիկ մը գլուխը ծռեց. բայց տեսնալով որ էրիկը իրեն կը նայէր, զուարթ ժապիտ մը ցուցընելով,

— Ծստուած լսէ քու ինդրուածոցդ, ըսաւ :

— Եկուր ուրեմն Ո՞արգարիտա, ըսաւ էրիկը գթալիր ձայնով մը, ձեռքդ ինծի տուր. և ինչպէս որ բուն լժակցի մը կը վայէ, վշտաց մէջ ինքզինքդ զըւարթ և ամուր բռնէ: Ծստուած ողորմած է. ինքը որ ինչուան հիմա պահեց զմեզ անմեկին ու առողջ ասկէց վերջն ալ կը պահէ: Դնա հոս բեր զաւակնիս :

Ո՞արգարիտա ելաւ զուարթութը մտիկ խուց մը գնաց և գիրկը երեք տարուան աղջիկ մը առած՝ շուտով մը նորէն ներս մտաւ:

— Եկեք երկու կողմանստեցէք, ըսաւ Պիետրոս. զձեզ տեսնելով սիրտ կ'առնեմ, և վրանիդ անանկ սէր մը կը զգամոր պիտի չթողումզձեզ բնաւ որ նեղութեան մէջ իյնաք. ես թողարիւն քրտինք մտնամ, միայն թէ դուք երջանիկ ըլլաք:

Ո՞արգարիտա խանդաղատանօք էրկանը պլուելով, — Պիետրոս, ըսաւ, ինչ ազնիւ սիրտ ունիս. ուր էր թէ վեց ամիս աշխատէի որ քու քաշած վշտացդ գոնէ մէկ ժամին փոխարէն մը ըրած ըլլայի:

Ծստուծոյ պարգև մըն է ընտանեաց այս փոխադարձ գորովանքը, որպէս զի անով իրենց վշտացը մէջ միսիթարուին: Ո՞արգարիտա ու Պիետրոս իրենց խեղձութիւնը կէս մը մոռցան, տեմսալով իրարու վրայ ունեցած փոխադարձ սէրելնին. երկուքն ալ այն պարզ և սիրալիր մարդիկներէն էին, որ դիւրաւ վշտաց մէջ կը միսիթարուին՝ իրարու վրայ ունեցած խանդաղատանօքը:

Դայց վիճակնին խիստ խեղճ ողորմելի էր. Չորս տարի էր որ կարգուեր էին. և սկզբան ամէն բան յաջող գացեր էր. բայց վերջի երկու տարին ամէն տեսակ դժբաղդութիւն եկաւ գիշընուն: Հունձերնին կարկուտէն փճացաւ, ոչխարներն ալ հիւանդութէնէ ջարդուեցան. և որպէս զի թշուառութիւննին կատարեալ ըլլայ, Նաբոլի շփոթութիւններն ալ վրայ հասնելով, ունեցած բերքերնին ալ չկրցան ծախել: Կարօտութենէն հարկադրուած վաշխառուի մը գացին որ բարձր շահով իրենց փոխ ստակ տուաւ. բայց չկարենալով շահը ըստ ժամանակին հատուցանել, ստիպուեցան նորէն փոխ ստակ առնելու, որով երթալով պարտքերնին շատցաւ, անանկ որ այն միջոցին՝ ուսկից մեր պատմութիւնը կը սկսի, մօտալուտ և անձողոպրելի կործանման մը վտանգի մէջն էին. և միայն իրենց պղտի

Ղառըան տեսնալին քիչ մը սրտերնուն տրտմութիւնը կը փարատէր :

Եղբոր գիշեր եղաւ ու կերակուրի կը պատրաստուէին նստիլ, մէյ մ' ալ յանկարծ դուռը բացուեցաւ, և խառնափնդոր զգեստներով ու վրան գլուխը փոշոտած օտարական մը վազելով հիւզը մոտաւ : Ի՞յս անակնկալ տեսարանին Ո՞արգարիտա աղաղակ մը փրցուց, Պիետրոսն ալ կէս մը սարսափած ոտք ելաւ . “Ի՞նչ կ'ուզես . . , հարցուց օտարականին նեղացած կերպով մը :

Ի՞այց օտարականը կասկածոտ նայուածքով մը չորս կողմը դիտելով, սկսաւ երկու գեղացոց նստած սեղանին մօտենալ, և քիչ մը սիրտ առած պզտի աղջկան ներկայութենէն ու մօրը քաղցր դէմքէն,

— Խաբոլիէն եկող փախստական մըն եմ, ըսաւ, և ապաստանարան մը կը փնտուեմ:

Ի՞ն ատեն Պիետրոս առաջ նետուեցաւ և Ո՞արգարիտան ալ գթալիր փութով մը ու մեծարանքով ոտք ելաւ . և երկուքը մէկտեղ բարով եկար ըսելով հիւրին, քովերնին հրամայուցին :

Ի՞յս ամէն բան անսանկ շուտ և անանկ պարզութեամբ մը եղաւ, որ կարծես թէ հասարակ և սովորական գործողութիւն մըն էր . և իրաւցընէ այն առաջին անգամը չէր որ Պիետրոսին հիւղը փախստականաց ապաւէն եղած ըլլար : Ի՞յն միջոցին քաղաքական պատերազմներն Իտալիոյ բոլոր քաղաքները տակն ու վրայ ըրած էին . երեմն մէկ կողմնակցութիւնը կը զօրանար ու ձեռք կ'առներ իշխանութիւնը, ու երբեմն կը կորմնայընէր, որով լեռները միշտ յաղթականին հալածմունքէն փախչող տարագրեանսերով լեցուն էին : Իսկ գիւղականք այս շփոթութիւններէն բռնովին հեռու կենալով երկու կողմին փախստականներուն ալ հիւրընկալութիւն կ'ընէին : Ի՞մենսին փախստականին ինչ կարծիք ունենալը չէին հարցըներ, հապա թէ ինչ վտանգներ անցեր է գլխէն . ոչ վրայի ունեցած կուսակցութեան նշանին, այլ նեղութիւն

ներէն պատճառեալ երեսին տժգոյն գեղնութեանը կը նայէին :

Ո՞արգարիտա օտարականին ընթրիքը տալէն ետեւ շուտով մը գնաց անկողին պատրաստելու, որպէս զի կարենայ հանգչիլ : Հիւղին մէկ անկիւնը ալքէ դուրս և մութէկէկ տեղ մը կար, ու զինքը հիւզը հոն պառկեցուցին տեսնալով որ ապահով տեղ մըն է :

Ի՞այց Պիետրոս նոյն գիշերը շատ անհանգիստ անցուց, վախնալով որ ըլլայ թէ յանկարծ մէկը փախստականին հիւղը մտնալը տեսած ըլլայ, և բանը դուրս ելլէ . կրնայ երեակայել մէկը թէ ինչ աստիճանի սարսափի քաշեց խեղձը երբոր երկրորդ օրը կանուխ առտուանց տեսաւ որ գիշերը զինուորներն եկեր ու բոլոր գեղը կոխեր էին : Ո՞էկէն վազեց օտարականին իմացուց, ազաշելով որ որչափ կարելի է տեսնուելու առիթներէն զգուշանայ . և աւելցուց որ անշուշտ զինուորները նոյն օրը Վարելիանոյէն կ'ելլան, և ան ատեն կրնայ առանց վտանգի փախչիլ : Ի՞այց անոնք չգացին, և իմացուեցաւ որ իրենք հոն խրկուեր էին ատ կողմերը պահպանելու ու փախստականները բռնելու համար, որով Պիետրոս ստիպուեցաւ հիւրը քովը պահէլ :

(Ը)րեր անցան առանց այս երկու կենակցաց վիճակը լաւնալու . օտարականին ալ գալովը իրենց աւելի ծախքի դուռ մը բացուեցաւ որով և մօտալուտ կործանման մը վտանգի մէջ ինկան . վասն զի աղքատի մը համար ուրիշ անօթի մ'ալ կերակրելը մեծ բան է : Ի՞այց Պիետրոս ամենսեին մտքէն չէր անցներ որ այս նոր ծանրութենէն խալսելու համար, ստիպէ օտարականը որ ելլայ երթայ . վասն զի ստոյդ գիտէր որ ատով զինքը հաւաստի մահուան վտանգի մէջ կը դնէր : Ո՞րչափ ալ ծանրութիւն եր խեղձին Ի՞ստուծոյ այս խաւրած հիւրը, բայց քովը պահեց զինքը առանց բան մը ըսելու կամտչաձութեան նշան մը տալու :

Իսկ Ո՞արգարիտան թէպէտ և նոյն պէս լուս կը կենար, բայց սրտէն սաս-

տիկ նեղութիւն կը զգար . վասն զի նոյն վեհ ոգին չուներ և չէր կրնար ըմբ բըռնել թէ ինչըսել է վեհանձն գթա . սիրութիւնը . ՚ի բնէ բարեսիրտ ըլլա . լով համակամութեամբ ըստ կարի կը ջանար համբերել . բայց տկար գտնուելով երբեմն երբեմն դրսուանց տհածութեանց նշաններ կը ցուցընէր : ՚Նոր համար երբոր իրիկունը իրեքնին միատեղ իր պատրաստած խեղճ ողորմելի սեղանին չորս կողմը կը նստէին , միշտ աչքը փախստականին վրան էր . և անոր անօթութենէն սարսափած իւրաքանչիւր պատառը կը համրէր , և կարծես թէ ներսէն իրեն ըրած հիւրըն կալութեամբ վրայ սաստիկ զղչալ մը կը զգար : ՚Նայց թէ որ այն միջոցին մէյմը Պիետրոսին աչքերուն նայէր , կարմրցած գլուխը վար կը խոնարհեցընէր , էրկանը վեհանձն մեծանձնութենէն ամինալով :

՚Նակ օտարականը տխուր ու մաղձոտ կերպ մը ունէր , քիչ կը խօսէր , և կարծես թէ բարձրագոյն բաներու զբաղած էր միտքը : Որտին երախտագիտութիւնը ձեռվլ մը կամնայուածքով միայն կը յայտնէր : ՚Նայց ատ անգամ՝ սեղանատախտակին վրայ ծռած , և մէկ ձեռքը ձակտին կոթընցուցած , մատովը անտեսանելի պատկերներ կը նկարէր , որոնց , կարծես թէ , ձևն և կեցուածքը կ'ուզէր յարմարցնել : ՚Նայս խորունկ մտածութեանցը միջոց ամենեւին վրան այլայլութիւն մը չէր տեսնուեր , այլ ազնուական , հանդարտ և զուարժ կերպ մը կ'երեցընէր : ՚Բաղցրէէր արդարեւ տեսնալը թէ ինչպէս գլխէն անցածներն , որ իր գեռահասակ ձակտին վրայ լայնածիր ակօսներ դրումեր էին , բայց խղճի անհանգստութեան բնաւ հետք մը չէին ձգած . որով և լուս կենալն ալ չէ թէ խոհեմութեան համար էր , հապա սրտին մէջը այնպիսի մեծամեծ խորհուրդներ կային որ խօսքով չեն կրնար բացատրուիլ :

՚Նազէս որ ըսինք , ամբողջ օրը այն առանձին սենեակը անցընելէն ետեւ , իրիկունը իր հիւրընկալ ընտանեաց հետ

կերակուրի կու գար կը նստէր : () ը մըն ալ որ սեղանի նստած էին , յանկարծ տանը դուռը զարնուեցաւ . Պիետրոս մէկէն վազեց դրան վրայի լուսամտէն նայելու . ու մէկէն ներս քաշուելով , Պիետրին է , ըսաւ : ՚Ն ուտ , պարոն , խուցդ քաշուէ . եկողը ագահ և անպիտան մարդ մըն է . թէ որ զքեզ տեսնայ , ամէն բան կը լմըննայ :

() տարականը շուտ մը ձգեց փախաւ ներսի խուցը . իսկ Ո՞արդարիտան դողդրդալով գնաց դուռը բանալու , որ միա կերպ կը զարնուէր :

— Կարծեցի որ չէք ուզեր դուռը բանալ , ըսաւ ծեր վաշխառուն , ուշադրութեամբ չորս կողմը զննելով :

՚Նու պատճառաւ , Պարոն Պիետրիւ :

— Պատճառը դուն ինծմէ աւելի լաւ պիտի գիտնաս , Պիետրոս : ՚Նըրսէն կարծես թէ ականջս փսուտալու ձայն մը եկաւ . ինծի անանկ երեցաւ որ հոս ձեզի հետ ուրիշ մարդ մըն ալ կար :

— ՚Իրաւ դու ալ կը տեսնաս որ մինակ չէմ , ըսաւ Պիետրոս , կինը և պղտի աղջիկը ցուցընելով :

՚Նայց Պիետրիւ նոյնպէս կասկածոտ հետաքրքրութեամբ մը չորս դին կը նայէր :

— ՚Նակայ որ գիտնամ , ըսաւ վերջապէս , թէ արդեօք կրնամք պարտքերնիդ վճարել :

Ո՞արդարիտային գոյնը նետեց , և աղջիկը գիրկը առած կը գգուէր :

— ՚Ու , չէմ կրնար , պատասխանեց Պիետրոս ցած և տխուր ձայնով մը :

— ՚Ն ատեն տներնիդ ու մէջի կահ կարասիքը պէտք է ինծի տաք . վասն զի ես ամենեւին չէմուզէր ստակս կորսնցնել :

՚Ն ըսելով սկսաւ դէպ ՚ի առաջ երթալ ու եկաւ կեցաւ ան տեղը ուր որ քիչ մը առաջ փախստականը կեցած էր :

— ՚Տէր ՚Ն տուած , ըսաւ յանկարծ , թէ որ ասանկ գլխարկներ գնելու ստակունիս նէ , կարծեմ որ կրնաս պարտքերդ ալ վճարել :

՚Ն ըսելով , օտարականին ներսը պա-

Հուրտելու ժամանակ թողուցած թափշէ գլխարկը կը ցուցընէր : ||` արգարիտա աղաղակ մը փրցուց . Պիետրոսն ալ շփոթած՝ լուռ մունջ կեցաւ մնաց :

— Երեք պնակ ու երեք աթոռ, ըսաւ Պիետրիլ ցած ձայնով մը . վերջը գեղացիին դառնալով, ու ժպտելով մը ,

— Ի՞նչուշ, ըսաւ, ձեր ընկերութիւնը եկայ տակնուվրայ ըրի :

Այ ըսելով նստաւ ուրիշ բաներ խօսեցաւ . բայց ելլալու ժամանակը Պիետրոսը մէկ անկիւն մը տանելով, ըսաւ .

Կինամքիչ մը ատեն ալ գեռ ուշացընել . բայց վախեմ որ ձեր անխոչեմութեամբը ստակս վտանգի մէջ արիտի իյնայ : Դուք փախստականներ կ'ընդունիք . թէ որ բանը դուրս ելլայ, դուք բանտ կ'երթաք ու ստացուածքնիդ ալ յարքունիս կը գրաւուի : Չեմ ուզեր որ ձեր վտանգին ես ալ հաղորդ ըլլամ . ուստի նայեցէք որ ինչպէս խոստացաք, ութը օրուան մէջ ստակս վճարէք, թէ չէ ամէն բան ծախել կ'ուտամ :

Այ ըսելով Պիետրիլ ելսւ գնաց, և Պիետրոսն ու կինը վախերնէն անշարժ մնացին :

«Ի՞իչ մը ատենէն վերջը Պիետրոս նորէն սիրտ առնելով .

— Քայտնի է որ չերթար զիս ըմատներ, ըսաւ . վասն զի թէ որ տուներնիս յարքունիս գրաւեն, ինքն ալ իր առնելիքը կը կորսնցնէ . ուրեմն աս կողմանէ վախնալու բան չունիք : Դարձվ հիմա ունեցածնիս ծախելու համար ըրած սպառնալեացը, ահա երկար ատենէ՝ ի վեր այդ սպառնալիքը կը լսենք, անանկ որ այնչափ անդամ լսելովսիս, ըլլալիքը մեծ ու նոր վախ մը չիտար : Եթէ թուչունը ապաստանելու տերեւ մը կը գտնայ, հարկաւ Աստուած թունոյն վրայ ունեցած ինամքէն նուազ գութ ցուցըներ վրանիս :

Երկու լծակիցներն այս ութը օրը անցուցին դառն նեղութեամբ առանց ձար մը գտնալու իրենց մօտալուտ թը շուառութէն խալըսելու համար : ||` իայն հրաշքով մը կրնային ազատիլ, որուն

մարդ միշտ կը յուսայ, բայց չկրնար ապահով ըլլալ : Երկուքն ալ կը ջանային իրենց տագնապը ծածկելու, որպէս զի զիրար չտրտմեցընէն : Ավ ջանային խօսիլ ու խնտալ, բայց շփոթութի մը ու այլայլութիւն կը տեսնուել իրենց խօսելուն ու խնտալուն մէջ . որով յայտնի կ'ըլլար թէ այն ձևացեալ անդորրութեան ներքե գառն վիշտ մը զիրենք կը խոռովիր :

Փախստականը ամենեին եղածը չէր գիտեր . վասն զի չուզեց Պիետրոս որ ինեղձը իր ուրիշ ցաւերուն վրայ այս նոր տագնապն ալ ունենայ :

— Շատ շուտ է, ըսաւ ||` արգարիտային, թէ որ հիմակուընէ իմացընենք փախստականին որ ալ զինքը չենք կը ընար պահէլ . ինչուան վերջի վայրկեանը սպասենք :

Խակ Պիետրիլ շատ անգամ եկաւ գնաց, իմանալու պատրուակաւ թէ արդեօք կրնայ Պիետրոս իր պարտքը վճարել, բայց բուն միտքն էր իմանալ թէ ով կայ չկայ Պիետրոսին քով : Խրիկուն մըն ալ երբոր փախստականը իր պահութած խուցէն դուրս կ'ելլար՝ վրայ հասաւ . բայց Պիետրիլ չտեսնալ ձեացուց, և ամենեին բան մը չըստու :

Երբոր բանը այս վիճակիս մէջն էր, և ահա անակնիալ թշուառութիւն մը Պարելիանոյի թշուառ ընտանեաց գլուխն եկաւ . վասն զի պղտիկ աղջիկնին՝ որուն վրայ Պիետրոս և ||` արգարիտա բոյրը յոյսերնին դրած էին՝ հիւանդացաւ . ինքն էր իրենց միակ զօրութիւնն ու միսիթարութիւնը . վասն զի այդ տկար արարածը որ իրենց ամնաւնութենէն տարի մը վերջը ծնած էր, հաղորդ եղեր էր իրենց ամէն թշուառութեանցն և ուրախութեանցը, որով զինքը տեսնալով մտքերնուն մէջը կը նորոգուէր անցեալն՝ ու ապագայ ակընկալութիւնները, իրմավ զիրար կը սիրէին, և կարծես թէ ինքն էր այս երկու լծակցաց միացուցիչ օղակը : Ասկէ ամէն մարդ կրնայ գուշակել թէ ինչ աստիճանի էր ցաւերնին երբոր զինքը մահուան վտանգի մէջ տեսան . անանկ

որ այն յուսահատութեան և արտասուաց երկու գիշերները բնաւ մոքերնին ալ չէր գար իրենց կործանման մտածութիւնը : Ի՞նաւ հոգերնին չէր աղքատութիւնն ու խեղջութիւն , միայն թէ զաւակնին ողջ մնայ . աշխատութեամբ՝ կամ մարդկանց ձեռքով կը նային նորէն ձեռք ձգել իրենց կորսրնցուցած ստացուածքը , բայց զաւակ մը տալու կարողութիւնը միայն Այսուծոյ ձեռքն է :

Այսարգարիտա երկու գիշեր ամբողջ աղջկան անկողնոյն քով կեցած աղօթքով անցուց , խնդրելով Այսուծմէ որ այդ բաժանին իրէն անցնէ : Ա երջապէս աղօթքը ընդունելի եղաւ , և երրորդ օրը աղջիկն սկսաւ վրայ գնել : Ահա , ով չէր տեր թէ ինչ մեծ բանէ այդպիսի անակնկալ առողջութեան մը բերկութիւնը , որ գործես տեսակ մը գինովութեան մէջ կը ձգէ զմարդ տեմնալով իր սիրելոյն անակնկալ կերպով մահուրնէ ազատիլը : Ուներևս այսպիսի մեծ ուրախութիւն մը բնաւ չեին ունեցած Պիետրոսն և Այսարգարիտան :

Ի՞նյոյց երբոր աս կողմանէ սրտերնին հանգստացաւ՝ նորէն սկսան մտաց տագնակներն ու հոգերը : Հասաւ նաև Պիետրիլին սահմանած այն տխուր գիշերը , որուն երկրորդ օրը կամ ստակը պիտի վճարէին կամ թէ որ չէ տուներնին պիտի ծախուրէր : Պիետրոս տեսաւ որ ժամանակն եկեր հասեր է փախստականին իմացնել գլուխնին գալիք փորձանքը , զոր ազնուական պարզութեամբ մը՝ ի գործ դրաւ : Խակ օտարականն առանց բան մը զուրցելու մտիկ ըրաւ . բայց երբոր գեղացին գլուխը վեր վերուց , տեսաւ որ իր թարշամեալ այտերն ՚ի վար արտասուաց կաթիւներ կը սահէին : Պիետրոս այլայլած ետ քաշուեցաւ . իսկ փախստականը ձեռքն իրեն երկնցընելով ,

— Ես ալ քեզի պէս աղքատին մէկն եմ , ըսաւ , չեմ կրնար զքեզ ազատել :

— Դուն , պարոն , բնաւ մեր վրայ հոգ մի ըներ . ես իմ աշխատութեամբս կրնամմեր կերակուրը գտնալ . և դար-

ձեալ պէտք չէ որ հոս երկրիս վրայ ամէն մարդ իր նեղութիւնն ունենայ :

— Իրաւոնք ունիս . Այսուծոյ ողորմութիւնը վրայէդ պակաս չըլլայ : Ես աս գիշեր կ'երթամ :

Երբոր իրիկուն եղաւ և Պիետրոս գնաց որ գուռը գոցէ , մէյմըն ալ Պիետրիլ տնկուեցաւ , և

— Ահա վաղը պարտքդ պիտոր վճարես , ըսաւ . մտածեցիր ինչ պիտի ընես :

— Ըուզածէս ալ աւելի , մրմուաց գեղացին :

— Ուրեմն ինչ որոշեցիր :

— Խեղջութեանս ետևէն գալիք ամէն հետևանքները քաշել :

— Ի՞նչ , ըսել կ'ուզես որ պարտքդ չեմ կրնար վճարել :

— Այդպէս է :

Կարծահասակ ու ցած վաշխառուն քիչ մը ատեն լրւու կենալէն ետև , աշքերը մէյ մը չորս դին դարձուց որպէս զի ապահովնայ թէ մարդ չըեր . և Պիետրոսին քով աւելի մօտիկնալով ,

— Ի՞նչ կ'ըսես ինծի , ըսաւ կէս ձայնով մը , թէ որ ես քեզի հնարք մը գըտնամ որով ժամանակ վաստըկիս ու առանց տունդ ծախելու պարտքդ վճարես :

— Սուրբ Այսուծածին , ինչպէս կրնայ ըլլալ , գոչեց Պիետրոս ետ քաշուելով :

— Ուտիկ ըրէ , վրայ բերաւ մէկն Պիետրիլ , դուն հոս մարդ մը պահած ես : — Ահա , մի ջանար ծածկելու , ես ապահով գիտեմ : — Վսան տուքադ խոստացուած է անոր որ փախստական մը մատնէ . զնա զինքը Կարելիանոյի հրամանատարին ձեռքը յանձնէ , և սահմանեալ ստակը կ'առնուս :

— Զէր Այսուծած , ինչ բան կ'ելլաս կ'առաջարկես ինծի , ըսաւ Պիետրոս ետ ետ քաշուելով :

— Ահա քեզի կործանմունքդ յապաղելու և թերևս վտանգէն խալսելու պարզ և դիւրին կերպ մը :

— Այսանկ վատ մատնութիւն մը , Պիետրիլ .

— Աստնութիւն , ոչ ինչ մատնու-

թիւն . . . լցանկ բառեր իմ վրաս ազդեցութիւն մը չեն ըներ գիտե՞ս : Երբոր տէրութիւնը կը յորդորէ փախստականները մատնել, ըսել է թէ այդ բանը իբրև լաւ գործ մը կը դատէ, ատանկ չէ մի . կ'ուզե՞ս ուրեմն զքեզ տէրութենէն աւելի արդար մարդ մը սեպել :

— Բաւական է, Պիետրիլ . բաւական է :

— Ո'չ, յմ' ալ՝ աս մտածէ որ եթէ յանձն չառնես բաածս, բանդ բուսածէ . վաղը հոս ինչ որ ունիս ծախու կը հանեմ, ու և ոչ հիւանդ աղջկանդ համար անկողին մը կը թողում :

— Դուրս կորսուէ սրկից, Աադայէլ, պոռաց Պիետրոս, մէկդի հրելով վլաշչառուուն, դուրս կորսուէ . կը յուսան զիս վախցնել՝ աղջիկս մէջ բերելով . կորիր, խօսքերդ ալ չեմ ուզեր լսել :

— Դուն կորսուէ, խեղճ ողորմելի, տրտուաց Պիետրիլ, ու սկսաւ երթալ :

Բայց քանի մը քայլ առնելին ետենորէն ետ դարձաւ ու ըսաւ .

— Ի աւ մտածէ Պիետրոս . ըրած առաջարկութիւնս քու շահուգ համարէ : Այսէս արիւն կ'անցնի երբոր գլուխդ գալիք խեղճութիւնը կը մտածեմ :

— Ո'տիկ ըրէ, ըսաւ դարձեալ աւելի ցած ձայնով մը . թէ որ սիրտդ առաջներթար անձամք զինքը մատնելու, դուն զինքը տնէդ դուրս հանէ . ես կ'երթամկ'իմացընեմ, և վերջը քսան տուքադը մէջենիս կը բաժնենք :

Պիետրոս առանց պատասխան տալու, Պիետրիլը դուրս հրեց, և ուժով մը դուռը վրայէն գոցեց :

Ո'արդուն ըսած խօսքերէն սիրտը սաստիկ տակնուվրայ եղաւ : Ոյէպէտ իր ընելիքին վրայ ամեննեին չտարակուեցաւ, բայց երբոր կը մտածէր որ վաղը կնիկն ու դեռ հիւանդ աղջիկը մէջտեղ պիտի մնան, շատ կ'այլայէր :

Ուզեց ուրեմն եղածն իմացընել օտարականին, չէ թէ Պիետրիլին մատնութենէն վախնալով, որ եթէ իրօք ընելու ըլլար այդ բանը, իր տունը յարքունիս գրաւելով՝ ինքն ալ իր առնելիքը կը կորսնցնէր, այլ կընար օտարակա-

նին փախուստը լրտեսել և խեղճին կորստեանը պատճառ ըլլալ : Ուստի մէկէն վաղեց անոր պահուըտած խուցը որ զինքը կանչէ, բայց պատասխան չառնելուն վրայ զարմացած, դուռը հրեց ներս մնաւ . մարդ չկար հոն, բայց լուսամուտը բաց էր, և օտարականը ձգեր փախսեր էր :

Ծնշուշտ չէ կրցեր վերջին դառն հրաժարական ողջոյնը տալու սիրտ ընել, և ուզեր է որ գլուխս փորձանք մը չիգայ, զինքը գեղէն դուրս հանելու ատենս, ըսաւ ինքնիրեն Պիետրոս . Ծնտուած առաջնորդէ ան բարի մարդուն :

Ո երջը եկաւ Ո'արդարիտային իմացուց հիւրին երթալը :

Ո'յն գիշերը տիսուր մումտուքով անցուցին, և լուսըննալուն պէս մէկէն անկողնէն ելան : Վիշ ատենէն Պիետրիլ հասաւ արդարութեան պաշտօնեաներով որոնք իր առնելիքը պիտի պահանջէին :

— Ո'րդեօք գիշերը խելքերնիդ գըլուխնիդ եկամ, ցած ձայնով մը հարցուց Պիետրոսին . հիմա ինչ կ'ըսէք, լաւ չէր մի քսան տուքադ վաստըկենիդ :

— Ո'ատնել ուզած մարդդ հոս չէ, խալսեցաւ, պատասխանեց Պիետրոս արհամարհանօք մը :

— Խա ալ աս կ'ուզէի գիտնալ . և որովհետեւ տանդ մէջ կասկածաւոր բան մը չկայ, կընամուրեմն արդարութեան մարդիկը ներս մոցընել :

Ո'չ, յմ' ալ հետը եկող մարդիկը եկան տնակին մէջ լեցուեցան, և իմացուցին Պիետրոսին որ ըստ օրինաց կամ իրմէ պահանջուած պարտքն հատուցանելու էր, և կամ ունեցածին տէր ըլլալու իրաւունքէն պէտք էր որ հրաժարէր . . . :

— Ուրեմն դուն ալ հոս բան չունիս, վրայ բերաւ անբանօրէն դատաւորին մարդը . ելիր գնաւ ասկից :

Պիետրոս շուարած չորս դին մէյ մը նայեցաւ, մտածելով որ պիտի թողուր այն բնակարանը զոր իր հօրմէն ժառանգեր և ինքն ալ հոն մեծցեր էր . ուր մեռած էր մայրն, և ամուսնութե-

օրը իր հարսն ընդուներ էր : ԱՌ բան
մը չունէր այն տանը մէջ ուր այնչափ
սովորութիւններ ու յիշատակներ կը
թողուր . . . — Պետրոս այլայլած և
թեւերը բացած կարծես թէ կ'ուզէր
պատերուն ու բոլոր թողլու բաներուն
պլուիլ . բայց ձեռքերն ամփոփելու ժա-
մանակ ԱՌ արգարիտային հանդիպեցաւ
որ աղջիկը դիրկն առած կեցեր էր :

— Եկէք, պոռաց, ով իմ միակ և
ճշմարիտ գանձերս . երբոր զձեզ ու-
նիմ, բան մըն ալ կորսնցուցած չեմ :

ԱՌ ըսելով, անոնց պլուած տնէն
դուրս ելաւ :

Բայց չկրցաւ սրտին այլայլութիւնը
բռնել . դռնէն քանի մը քայլ հեռա-
նալէն ետե կանկ առաւ, և մարգա-
գետնի մը վրայ ինկած, աչքերը դէպ 'ի
տուն դարձուց . ԱՌ արգարիտան ալ քովը
լուռ մունջ նստաւ, բայց այնպիսի հա-
մակամութեամբ զոր կանայք իրենց
անդարման վշտացը ժամանակ կ'ունե-
նան սովորաբար : ԱՌ, ով կրնայ այն
ատեն Պետրոսին սրտէն անցածը պատ-
մել : Ինչուան այն ատեն անանկ ան-
դորր և անմեղ կեանք մը անցուցեր էր,
որ և ոչ զրպարտութիւնը կրցեր էր իր
անուանը արատ մը բերել . և ահայան
կարծ ամէն բան այսպէս ձախորդ գնաց.
կոյր բաղդն ասանկ աշխատասէր, սի-
րելի և վեհանձն մարդ մը յետին տնան-
կութեան հասուց, և իր աղքատին ու-
նեցածովը՝ անարգեալու վատ մարդ մը
հարատացուց : Աւրեմն աշխարհքս ինչ-
պէս բան է ուր որ առաքինութիւնը շատ
անգամ յարդ չունենար, և լսաւըն չա-
րերուն զօ՞ս կ'ըլլան : ԱՌ, ինչպիսի երկ-
բայութիւններ չեին կրնար ծագել ա-
նանկ պարզ մոքի մը մէջ, տեսնարով
եղած այսչափ չարութիւնները, և մէյ-
մը երկինք բարձրացընել այն ձեռքերը,
որ բարկութենէն լքեր թուլցեր էին,
ու ԱՌ տուծոյ արդարութեանը բողոքել:
ԱՌ, երկբայութիւնը մարդուս թշուա-
ռութեան գլխաւոր և վտանգաւոր ա-
ռիթներէն մէկն է . . . բայց բարեսիրտ
մարդիկ այս առաջին մտաց յուզմանէն
ետե նորէն իրենց նախկին գործունէու-

թիւնը ձեռք կ'առնեն . և կ'իմանան որ
առանց համբերութեան ոգւոյ արիու-
թիւնը հաստատութիւն մը չունի և
ստակ մը չարժեր :

Պետրոս ցաւով սրտի կը տեսնար տա-
նը կարասիքը դուրս հանելնին, որոնց
ամէնքն ալ իրեն միտքը քաղցր և գորո-
վալից յիշատակներ կը բերէին . կը տես-
նար այն սեղանատախտակը որուն դի-
մացն ինքը, ԱՌ արգարիտան որ Ա առ-
րան գիրկը առած՝ կը նստէին . այն ան-
կողինը որուն վրայ մայրը մեռաւ, և
այն հայելին զոր իր կինը երիտասար-
դութեանը ժամանակ կը գործածէր :
Այս ամէնը աչքին դիմացը կեցեր էր,
և քիչ ատենէն անոնց վաճառումը սկը-
սէր պիտոր . դրացիներն իր թշուառու-
թիւնէն անյագութք օգուտ մը քաղել
ուզելով՝ ցած գինով իր քաղցր յիշատա-
կի բաները եկեր էին գնելու, և կարծես
թէ իւրաքանչիւր ծախուած բանին հետ
մէկուեղ իր սիրտն ալ կը տանէին . և
ահա յանկարծ մէյմ' ալ տեսնաս որ
աճուրդն ընդհատեցաւ : Հանը գրան
քով բազմութեամբ ժողվուած մարդ-
կանց մէջ մէկ շիոթութիւն մը ինկաւ,
և ամէնքը իրարու կը հարցընէին թէ
ինչ բան պատահեցաւ : Երկու գեղացի
արագութեամբ մը Պետրոսին քովէն
անցնելու ժամանակ, մէկն ըսաւ թէ,
“Պետրիլ հրաման տուաւ որ երթանք
Քորախնոյի կոմսին եղածն իմացը-
նենք” :

— ԱՌ բան կայ որ, հարցուց Պետ-
րոս :

Բայց անոնք արդէն հեռացած ըլլա-
լով իր ձայնը ցլեցին :

Պետրոս քիչ մը ատեն ալ հօն կե-
նալէն ետե, ելաւ գնաց բազմութեան
մօտեցաւ . և ահա նոյն միջոցին Վոր-
սինոյի կոմսն հասաւ, որուն ետեէն
Պետրոսն ալ տունը՝ մտաւ :

— Եկուր տես, ով կոմս, պոռաց
Պետրիլ . հոս կարգէ դուրս պատկեր-
ներ գտանք և ձեռք չդպցուցած ուզե-
ցինք հրամանքիդ ցուցընել :

ԱՌ առին զինքը փախստականին
պահուըտած մութ տեղը տարին, Պե-

տրոսն ալ ետևնէն գնաց : Ի՞ն ատեն վառած ջահերու լրուսով, որոնք այն նեղ խցին մէջ պայծառ լցո մը կը ծաւալէին, այն առաջին անգամ տեսաւ խեղջ գեղացին ալ այն մեծամեծ պատկերներն որոնք պատերն ու միջնորմները ծածկեր էին : Ո՞եծաւ մասամբ անհարթ կերպով քաշած ուրուագիծներ էին . բայց նկարին մէջ այնպիսի ազատութիւն մը, և զրից մէջ այնպիսի վեհ և ուժով կերպ մը կար, որ յայտնի կիմսցուեր վարպետ ձեռաց գործ ըլլալը : Վարսինոյի կոմու զարմացման ձայն մը հանելով, այդ հրաշալի նկարներուն զիմաց կանկ առած կեցաւ . որովհետեւ լաւ պատկեր ձանցող էր, և իր անքաւ հարստութեանցը մէկ մասը պատկերներու հաւաքում մը կազմելու ծախեր էր, որ իտալիոյ ամէնէն ձոխ հաւաքմունքներէն մէկը կը սեպուեր :

— Պիետրոս, ըսաւ կոմու գեղացիին, որ քովը կեցեր զարմացած պատերուն վրայի ուրուագիծ նկարները կը դիտէր, որչափ ատենէ ՚ի վեր և որ այս գանձիս տէր ես :

— Շիտակը ես ալ չեմ զիտեր, պարոն . վասն զի ես ալ հրամանքիդ պէս առաջին անգամն է որ այդ նկարները կը տեսնամ :

Վարսինոյի կոմու նորէն ուշադրութեամբ մը այն հրաշալի ուրուագիծներուն նայելով պոռաց .

— Ի՞նտարակոյս իտալիոյ մէջ ասանկ պատկեր նկարող մէկ պատկերահան մը կայ միայն, որ է Ալվադոր Առօդան :

— Ի՞նքն ալ ասանկ կը կոչուեր, ըսաւ գեղացին քթին տակէն :

— Ի՞նչ ըսիր :

Պիետրոս չորս դին նայեցաւ, և տեսնալով որ հոն մինակ Պիետրին ու Վարսինոյի կոմու միայն կային, պատմեց անոնց քոլոր անցածը, Ո՞ազանիէլի կուսակից մը քովն ընդունիլը, և ան խցին մէջ փախստականին երկար ժամանակ բնակիլը . և երբոր լընցուց .

— Ալ տարակոյս չկայ, ըսաւ կոմու, այս նկարներն մեծին Ալվադորին են : Պիետրոս, ես պարտքերդ կը վճարեմ,

տունդ ալ կը գնեմ: Ի՞այց դուն շուտով ելիր գնա ասկէ . վասն զի եթէ իմանան որ դուն տունդ փախստական մը ընդուներ ես, գլխուդ մեծ փորձանք մը կը բերեն :

Ի՞յն իրիկունը Պիետրոս շատ մը ստակի տէր եղած, առաւ կնիկն ու պղտի առւրան և ուրախութեամբ դէպ 'ի Ո՞իլան տանող մեծ ձամբան բռնած սկսաւ առաջ երթալ:

ՍՈՒՎԵՍԴՐ

Սալվադոր Որդա :

Ալվադոր Առօդա, անուանի պատկերահան և միանգամայն փորագրող, բանաստեղծ և երաժիշտը ծնաւ 1615ին Ուենելլա գեղը, Արքոլիի մօտիկ և մեռաւ 1673ին : Հայրը որ հասարակ արդաշափ մըն էր, առաւ զինքը Առմասգեան ըսուած կրօնաւոր հարց քով դրաւ որպէս զի փախստաբանութիւն սորվի: Ի՞այց ինքը կարգէ գուրս բերում մը զգալով նկարչութեան, իր Փրագանձանոյ անունով քրոջը երկանը քով աշակերտեցաւ : Տասնըետմը տարուան որբ և երեսի վրայ մնալով ապրուստը ձարելու համար՝ փաքրադիր ծովային, գիւղական և պատերազմական պատկերներ կը նկարէր և ոչինչ գնով փողոցներուն վրայ կը ծախէր : Ոմանք իր Ագար յանապատին և անոր նման ուրիշ նկարուցը կենդանութեանը վրայ հիացած՝ զինքը մեծապէս քաջալերելով խրախուսեցին, որով ինքն ալ վերջապէս գնաց Ծիփերայի նկարչութեան վարժոցը մտաւ : 1635ին Հռովմ գնաց, ու հոն ծանր հիւանդացաւ . վերջը դարձաւ նորէն Արքոլի եկաւ : Հոն քանի մը տարի կենալէն ետեւ ուրիշ առթով մը անկից մեկնեցաւ : Ո երջապէս Պիրանքաչիո կարգինալը զինքը Հռովմ կանչեց, և իր հետը Ալիդերապոյ տարաւ : Հոն Ալվադոր Առօդա նկարեց իր գըլլուխ գործոցը, Սբոյն թոշնայի Փրէլին էուլը մատերը խոնելը . հոն Անտոն Ապադի